

Studenten kunnen beter dan kerken de eenheid bevorderen

Studenten kunnen beter dan kerkelijke instanties werken aan eenheid onder christenen. Ze hebben er behoefte aan de christelijke boodschap uit te dragen, maar willen met één mond spreken.

VRIJPLAATS

door **Els Meeuse en Robert van Putten**

De studentenwereld is de plek bij uitstek om het gesprek over eenheid onder christenen aan te gaan. Morgen zal in Utrecht een poging gedaan worden. Studenten van allerlei verenigingen komen dan bijeen voor een symposium over dit thema. Waarom juist studenten? Wij zien kansen in de huidige netwerksamenleving en ook ligt er een grote uitdaging om meer eenheid uit te stralen als we onder niet-christelijke studenten de boodschap uitdragen. De roep om een authentiek verhaal komt namelijk op de universiteit van alle kanten naar je toe; die roep vraagt om een antwoord, één antwoord.

In de netwerkachtige samenleving van studenten hangen relaties op een andere manier met elkaar samen dan in een verzuilde samenleving. In plaats van formele, afstandelijke en institutionele relaties gaat het om informele en persoonlijke relaties. Het institutionele van de kerk verschuift naar de achtergrond. Waar een verzuilde samenleving tamelijk gesloten is en de relaties hiërarchisch zijn, is de netwerksamenleving veel opener en zijn relaties meer horizontaal. Dit maakt het makkelijker verbindingen aan te gaan met mensen die uit allerlei kerkverbanden komen en ook verschillende achtergronden hebben. Dat er diverse kerkelijke structuren naast elkaar bestaan, zegt niet zoveel, omdat onderling de relaties gewoon aangegaan kunnen worden. De identiteit halen we veel meer uit wat bindt, dan uit de zaken waarin we verschillen.

Naast de netwerksamenleving speelt ook de belevingscultuur een rol. De beleving van de concrete relaties op basis van een gedeeld geloof en ervaren eenheid, is veel belangrijker dan dat alles rationeel theoretisch op orde is. Ofwel, relaties en verbondenheid door gedeelde beleving van het geloof staan meer centraal dan de kerkelijke leer en structuur.

Het verschil in positie tussen studenten en kerkelijk leiders in de netwerkmaatschappij is groot. Studenten kunnen niet meer volgen waarom er zoveel kerkgenootschappen bestaan, en al helemaal niet dat onderling contact en samenwerking zo moeizaam gaat. Het past ook niet bij de logica van de netwerksamenleving.

Vanuit studentenperspectief is er daardoor meer zicht op eenheid onder christenen.

Studenten hebben een relatieve vrijheid ten opzichte van kerkelijk leiders om te zeggen wat ze denken. Ze kunnen experimenteren met toenaderingen. Dat geeft een betere uitgangspositie voor een gesprek over eenheid, omdat ze geen verantwoordelijkheid hebben zoals kerkelijk leiders die hebben. De verantwoordelijkheid van die laatsten bemoeilijkt en verzwaart blijkbaar toenadering. Juist jongeren moeten zich daarom bezinnen op en oefenen in eenheid. Dat biedt perspectieven voor de toekomst van de kerk.

Tien verhalen

Daarnaast plaatst de leefwereld van studenten hen ook voor een grote uitdaging: het uitstralen van christelijke eenheid in de studentenwereld. Christenstudenten hebben de roeping getuige te zijn van hun geloof. De laatste jaren staat de deur bij niet-christenen weer verder open. Er is ruimte gekomen voor het vertellen van je verhaal. Ook staan jongeren weer open voor zingeving. Christelijke studenten kunnen hier prima op inhaken. De levensfase van de student maakt de uitdaging nog groter. Juist studenten bezinnen zich op hun levensvisie. Dan zijn ze ook geïnteresseerd in het geloof. Hier moeten we gebruik van maken – maar niet door tien verschillende verhalen te vertellen. Het christelijk geloof is een authentiek verhaal, maar dat inspireert niet als christenen verdeeld zijn. Als stemmen door elkaar klinken en verschillende dingen beweren. De christelijke boodschap zou dan ook aan kracht en geloofwaardigheid winnen als niet-christenen zien dat de kern van het christendom één is. Studenten kunnen die de eenheid onder christenen bevorderen. Onze hoop is dat het studentensymposium eraan zal bijdragen dat het gebed van Jezus 'opdat zij allen een zijn' meer werkelijkheid zal worden.

Els Meeuse en Robert van Putten zijn respectievelijk vicepreses en preses van het landelijk bestuur van de christelijke studentenvereniging CSFR.